

quò prolixiores? An quòd ouium pili, qui, quale diximus, capiunt alimentum, vbi procul se ab suo deduxerunt initio, icu- pius vescuntur: & alimentum, quod inest vi caloris, facile pro sua incoctione euaporatur? Itaque siccati duriores redduntur: molle nanque humidum est, Hominū verò pili minus alimentis, sed plus suo initio hauriunt: concoquitur autem plenius, quoniam minus est. Cōcoctum autem pilum efficit molliorem: concocta etenim quæque molliora incoctis redduntur. Indicium, quòd oues recentes vellera molliora gerunt, quàm vetula: copia nanque excrementi, pilum & ouis, & hominis procreat. 26 Cur hirti homines, & aues, veneris sunt audiores? An quòd natura humida & calida sunt, qua quidem vtraque qualitate opus ad coitum est: calor enim excernit, humor excernitur. Hæc eadem ratio est, cur etiam claudi homines sint salaciores: his enim vti parum alimēti deorsum, propter crurium vitiacionem labitur, sic multum loca petit superiora, & que in semen cōuertit. 27 Cur homini nulla iuba data à natura est? An quoniam barba data est: ergo quod excrementium alimentum cæteris animantibus in cervicem se confert, id homini maxillas adire solitum est. 28 Cur pedes animalia pares habeant? An quòd fieri non potest, vt aliquid moueatur, nisi parte aliqua sui consistat, dummodo non profiliat. Cùm igitur ex duobus illis, motu, & statu confici ingressum, necessum sit, paritatis iam inde ratio patet: bipes enim altero pede mouetur, altero stat. Et quadrupes quoque cùm duobus mouetur, reliquis duobus innititur. Parique modo de cæteris, quæ vel senis, vel etiam numerosioribus pedibus ingrediuntur, animaduertere licet. 26 Cur equis, & asinis pili è cicatrice promere sese possunt, hominibus autem non possunt? An quòd cæteris animalibus tergus pars per se corporis est: hominis autem cutis veluti affectus carnis exultat, quippe quæ summa illis forma refrigerante, solidiuscula existere videatur: quemadmodum crustæ in pulte superducuntur, quas vetulas appellamus. Cùm itaque illæ non nisi farina elixa sint, hominis quoque cutis nominata, non nisi caro putanda est. Vbi igitur hæc vel vulnus acceperit, vel attrita fuerit, incidit vt hominis quidem caro condensetur. Quam ob rem summa corporis parte immutata, vulnus non eandem compagem capit, qua corpus iam inde ab ortu naturæ exitit,

A *μελακώτεροι; ἢ ὅτι αἱ τῆς ποσβάτων, οἷον εἶρηται Ἐσθλὴ ἔχουσαι, [μακρὰ] τῆς ἀρχῆς ἀπερτόμωρα, ἀεφοίτηται εἰσι, καὶ βαθίως ἐξ αὐτῆς ἐξατμίζετ' ὑπὸ τῆς θερμότητος, ἢ ἐν ὑπερ- χυνοῖσι Ἐσθλὴ δὲ δὴ πηκτικαὶ; ξηραγνώμωρα ὅ, ἔξη- ρήθηται γίνονται τὸ γὰρ ὑγρὸν, καὶ ἀκόν. αἱ δὲ τῆς ἀνδρώπων, ἐλάτω μὲν, μελλόν δὲ τῆς ἀρχῆς. πῆπεται δὲ αὐταῖς μέλλον, διὰ τὸ ἐλάτω ἦν· πηπουρῶν δὲ, μελακωτέραν ποιεῖ τὴν τέχεα. πάντα γὰρ τὰ πηκτικώτα, τῆς ἀπέπλων μελακωτέτερα ὄντι. ἐν περὶ πλά- ματος γὰρ πλείουσι τῆς ἀνδρώπου θρηξ, ἢ τῆς ποσβάτου. σημιῶν δὲ τὰ γὰρ νῆα ποσβα- τα, τῆς παλαιῶν μελακωτέτερα ἔχει τὰ ἔρι. εἰ. Διὰ τὸ οἱ ἀνδραποὶ καὶ οἱ ὄρνιθες οἱ θα- σείας, λάγνοι εἰσίν; ἢ ὅτι θερμὸι καὶ ὑγροὶ τὴν φύσιν εἰσίν; δεῖ δὲ ἀμφοῖν ποσῶς τὴν ὀ- χείαν. τὸ μὲν γὰρ θερμὸν, ἐκκρίνετ' τὸ δὲ ὑ- γρὸν, ἐκκρίνεται. δεῖα τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ οἱ χυ- λοὶ ἀνδρῶν ἢ γὰρ Ἐσθλὴ αὐτοῖς ὀλίγη μὲν καὶ- τω ἀφικνεῖται, διὰ τὴν αἰαθηρίαν τῆς σκε- λῶν· εἰς δὲ τὸν ἐπάσῳ τόπον ἔρχεται πολλή, καὶ εἰς σπέρμα συγκρίνεται. ἢ διὰ τὸ πάχωνα ἔχει· ὡς ἐκεῖ ἀπελδοῦσα Ἐσθλὴ τῆς τσιαι- τῆς περὶ πλάσσεως, εἰς τὰς σαχρῶνας ἔρχεται;*

D *εἰ δὲ διὰ τὸ πάντα τὰ ζῶα ἀρτίους τῶν πό- δας ἔχει; ἢ ὅτι ἐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μὴ ἐξυκότος πινός, ἀλλ' μὴ ἀλληται; ἐπεὶ τοίνυν ἐκ δυοῶν πινῶν κίνησιν ἀνάγκη τῆς πορείας εἶναι, ἐκ τῆς κινήσεως καὶ στασεως· πάντα δὲ δύο, καὶ ἀρτία ἦδη· καὶ τετραπόδια, διότι πλείους τῶν μὲν γὰρ δύο κινεῖ, οἱ δὲ δύο ἐξήκα- σι· καὶ οἱ ἔξ· καὶ τὰ ἄλλα δὲ δύο ἐπι· τούτων δὲ ἀρτία κινεῖται τὸ δὲ, ἐξυκίε. καὶ διὰ τὸ ταῖς μὲν ἰσχυροῖς καὶ τοῖς ὀνιῶσι ἐκ τῆς οὐλῶν φύου- ται τέχεος, τοῖς δὲ ἀνδρώποισι οὐ; ἢ διότι τὸ μὲν ἄλλοις ζῴοις δεῖ τὸ δέριμα μέρος τ' σαρκός, ἀνδρώπων δὲ καθεαυτῶ τὸ πάδος σαρκός, δεκαὶ γὰρ αὐταῖς τὸ ὄπιπλοῖς κατεφυρόμωρον στερεώτερον γίνεσθαι· καθεαυτῶ τῆς ἐσθλῶν ἀλδύερον αἱ γράμαι κακώμωρα. ἐπεὶ οὖν κα- κείνας εἰσίν ἀλευρον ἐσθλόν, καὶ τὸ τῆς ἀνδρώ- πους καλούμωρον δέριμα, σαρκὸς ἀεὶ εἶναι. τριαν- μαπιδέντες δὲ ἢ πεβέντες, ἀνδρώπου μὲν ἢ σάρκα συμβαίνει πυκνέσθαι διὰ κλινομῶν τῆς ὄπιπλοῖς σαρκός, οὐ τὴν αὐτὴν φύσιν λαμβάνει τὰ βάλματα, ἢ ἄρ καὶ ἐκ γρῶν τῆς ἀλλοίω-*